

TADEJA ROBLEK

**DVA VELIKANA
IN ŠE VEČJA
MAMICA**

ŠMARNICE ZA OTROKE 2022

salve

1. dan

UVOD

Nekoč sta žive-
la dva velikana in
imela sta še večjo
mamico. Ta dva
velikana bosta
»glavna« v leto-
šnjih šmarnicah.
Vsak večer se
bomo tako dobi-
vali in spoznav-
ali dva velikana in
eno veliko mamo.

Risba: Cene Ovsenik

Zdaj naj vsak izmed vas pomisli na svojo mamo. Mogoče je majhna, mogoče velika, mogoče vitka in suhljata, ali pa malo bolj okrogla. Zdaj pomisli, ali ima tvoja mamica modre, rjave, zelene ali kodrlajsaste oči? Karkorkoli. Naj dvigne roko vsak, ki ve, da ga ima mamica neskončno rada.

In naj zdaj dvigne roko vsak, ki ima svojo mamico neskončno rad.

In zdaj roke v zrak vsi tisti, na katere je bila mamica že kdaj huda? Ni nujno, da danes. Velja tudi včeraj ali prejšnji dan.

Kljub dviganju rok v zrak vem, da še niste utrujeni, ampak zdaj so šmarnice in ne telovadba. Zdaj pozorno prisluhnite.

Šmarnice so majhne bele rožice, ki zacvetijo v tem mesecu. In po teh rožicah se kot Jezusovi prijatelji v cerkvi zbiramo, da počastimo našo skupno nebeško mamico Marijo. Doma poiščite kak Marijin kip, naberi-

te nekaj rož in oboje skupaj postavite na mizo ali nočno omarico. Da se boste tako vsak dan, ko se zbudite ali ko pridete v skupne prostore vašega doma, spomnili na Marijo.

Kaj pa dva velikana? Za danes vam lahko le povem, kako jima je ime. Pa ne se smejati. Eden je Janez, drugi Frančišek. Kakšna velikana sta bila? Kaj sta počela? Sta bila dobra ali hudobna?

Janez je imel črne lase in po navadi je nosil dolg črn plašč. Frančišek pa je bil po glavi skoraj brez las, imel pa je dolgo rjavo brado. Vse kaj več pa izveste jutri.

Vas je kaj strah? Se vam zdita strašna? Ah dajte no, ničesar se ne bojte. Sicer pa vedno vedite: kadar vas je strah, se v molitvi obrnite na nebeško mamico Marijo.

Na današnjem šmarničnem listku pobarvajte Marijo, kot si jo predstavlja petletni Cene. Lahko še kaj dopišete ali dorišete zraven.

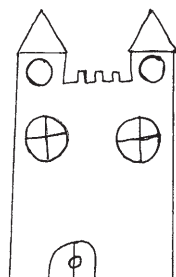
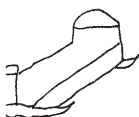
Za sklep prvega šmarničnega dneva skupaj zmolimo Marijino molitev:

**O Gospa moja, o mati moja.
Tebi se vsega darujem;
in da se ti vdanega izkažem,
ti danes posvetim:
svoje oči, svoje usta, svoje srce,
sebe popolnoma vsega.
Ker sem torej tvoj, o dobra Mati,
varuje me, brani me
kakor svojo last in posest.
Amen.**

2. dan

Nekoč že davno tega ...

Nekoč že davno tega so bili čisto drugačni časi, kot so danes. Že ko so bili vaši starši še otroci, so bili drugačni časi. Danes že vi sami po večini veste, kako se prižge računalnik, kako se dela s telefonom. Ko pa so bili otroci vaši starši, pa mobitelov skoraj sploh še ni bilo. Računalnike so uporabljali le v službah, doma je le malokdo imel svoj računalnik.

Risba: Kaja Korc

Kaj pa če bi pomislili, kako je bilo, ko so bili otroci vaši stari starši, vaše babice in dedki? Si sploh ne znamo predstavljati? Skoraj v vsaki družini je bilo po pet, šest, kje devet ali še kaj več otrok. Svoje kolo so dobili šele, ko so šli k birmi ali so začeli hoditi v službo. Namesto z avtomobili so se vozili s konji in vozovi.

A zdaj spoznajmo, kakšni časi so bili, ko je odraščal eden izmed naših velikanov. Tisti brez las in z dolgo brado. To je Frančišek. Živel je v Franciji. Rodil se je točno pred štiristo petinpetdesetimi leti. To je pa že dolgo, a ne. Če si ti star recimo 10 let, se je ta velikan Frančišek rodil štiristo petinštirideset let pred teboj. In takrat so bili čisto drugačni časi.

In zdaj najpomembnejše: Frančišek se ni rodil kot velikan, ampak kot običajen deček, dojenček. Zanimivo pa je to, da je bila njegova mamica takrat še zelo zelo,

ampak res zelo mlada. Stara je bila komaj štirinajst let.

Imela ga je rada, kakopak. Njegov oče je ljubil svojo ženo Frančiškovo mamo. In kasneje je imel Frančišek še vsaj šest bratcev in sestic, a vsi so bili vsaj 10 let mlajši kot on sam. In čisto običajen deček tale Frančišek vendarle ni bil. Njegova starša sta bila zelo premožna. Zelo bogata. Živeli so na gradu. In kdo mislite, da je bil na prvem mestu v njihovi družini? Nekdo, ki ni človek, ni dinozaver, ampak Bog.

Zdaj pa mi povejte: koliko časa nosi mamica dojenčka v trebuhu, preden se rodi? Po navadi devet mesecev. Frančišek Saleški pa se je rodil kar dva meseca prezgodaj. Danes znajo zdravniki že marsikaj, a ko beremo, da se je to dogajalo že pred štiri sto leti – nas lahko prešine misel, da je Bog s tem fantom zares imel posebne načrte. V kakšnega velikana je zrastel ta mali deček, to izvemo jutri.

Za konec pa še: Bog ima prav za vsakega izmed nas poseben načrt. Poslani smo na ta svet, da v prvi vrsti osrečujemo svoje bližnje in pomagamo drug drugemu. Marija je zagotovo vesela vsakega drobnega dobrega nasmeha, ko smo drug drugemu v pomoč.

Kaja, ki hodi v drugi razred, je narisala grad, kakršnega si predstavlja, da so imeli Frančiškovi starši. In zibelko – majhno posteljico za dojenčka. Lahko jo poobarvate ali pa vanjo še narišete enega malega Frančiška Saleškega.

NALOGA: Po šmarnicah malo postojte pred cerkvijo in drug drugemu podajte »petko« in nasmeh! Zvečer pa nikanar ne pozabite na večerno molitev in priporočite se Mariji, da naj pri Bogu prosi za vse vaše bližnje.

15. dan

Še en velikan

Risba: Mirjam Bajd

Danes je nedelja. Če pogledamo na koledar, piše na njem, da imajo danes god vse Zofke, Sofije, Sonje. Pravijo, da je na ta dan dostikrat dež. Po drugi strani pa naj bi včasih po petnajstem maju otroci prvič lahko šli ven bos, brez čevljev ali copat.

Kdo bi vedel, kakšno obutev je imel na današnji dan Frančišek Saleški, ko je še živel na zemlji. Ali raje vprašam, kdo je naš drugi velikan, ki ga bomo spoznavali v drugi polovici šmarnic?

Janez, pravite, da je. Le kateri Janez? To izvemo jutri. Ko je nov delovni dan.

Ne pozabimo, šmarnice so Marijina pobožnost. In prav v Mariji sta oba velikana, tako Frančišek Saleški, kot tisti Janez, videla veliko pomoč in tolažbo.

Marija je naša mama. Seveda, to vemo. To sta vedela tudi Frančišek Saleški in oni drugi. A kaj, ko Marija ne more priti dol iz nebes in nam pomagati takrat, ko jo potrebujemo. Dobesedno res ne more priti k nam. Lahko pa pride v naše srce. In ko nosimo nebeško mamico Marijo v srcu, nikdar ne more biti tako slabo, da ne bi moglo biti še slabše.

Vera v Jezusa Kristusa nam znova in znova daje upanje. A ni to lepo slišati. Saj ima vsak kdaj slab dan, ali nemara celo več slabih dni hkrati. Ko ti gre vse narobe, ko te tarejo skrbi, ko imaš grde sanje, te skrbi, kako bo v šoli in se ti hkrati čisto nič ne ljubi.

Če bi v tistem trenutku slabe volje pomislil na Marijo, če bi se usedel in zapel eno Marijino pesem – verjemi, da bi ti bilo lažje in se ti svet ne bi zdel več tako črn.

Pa kaj bi danes o tem, danes je nedelja. Ob nedeljah se imamo po navadi lepše kot med tednom. V nedeljo gremo k sveti maši. Zdaj v cerkvah ni več prižnic, ni več latinskega govorjenja. Če smo pri obhajilu v srce prejeli Jezusa, zdaj samo pogledjmo proti Marijini podobi in ji malo pomežiknimo. Kaj se čudite? Mislite, da je v nebesih, kjer je zdaj Marija, kjer je zdaj Frančišek Saleški in mnogi drugi, ki so že umrli, sam dolgčas in sama resnost. Verjamem, da se je tudi Marija znala pošaliti in se od srca nasmejati.

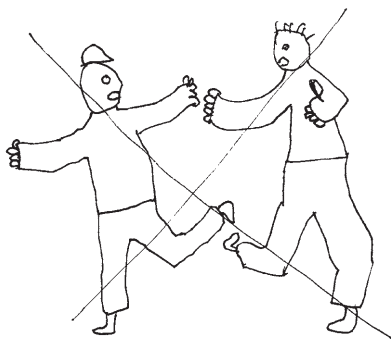
Drugošolka Mirjam je narisala Marijo, ki nam mežika in nam maha v pozdrav.

Pa še ena resnična šala za konec. Neka deklica je gledala Marijino podobo in opazila, da ima Marija na glavi ruto. Pa vpraša mamico: »Mami, a si je Marija ravnokar umila lase, ker ima brisačo na glavi?«

NALOGA: Čez dan si v družini povejte kakšno šalo in se nasmejte!

16. dan

Janez

Risba: Lenart Vidmar

Zdaj že vsi vemo, da bomo začeli spoznavati Janeza. Pa ne kranjskega. Niti ne Janeza Krstnika, ki je bil Jezusov sorodnik.

Spoznali bomo duhovnika Janeza Boska. On je tisti, ki je ustanovil salezijansko družbo

in družbo Hčera Marije Pomočnice. To pomeni, da duhovnik, ki čuti, da bi rad veliko delal in se ukvarjal z mladimi, vstopi med salezijance. Ženske, redovnice pa se lahko vključijo v družbo Hčera Marije Pomočnice, ki se trudijo živeti tako, da med ljudi širijo Jezusov nauk in veliko veselje do življenja.

A Janeza marsikdo pozna tudi kot tistega, ki je začetnik oratorija. Podobnega, kot ga vsak izmed nas pozna danes. Janez je sicer v začetku na župnijskem dvorišču, kjer je deloval, zbiral fante iz revnih družin, da jih je obvaroval pred slabo družbo in slabimi dejanji.

Dobre ideje je vedno treba kopirati. In Janez Bosko je imel tako dobro idejo, da so jo kopirali po vsem svetu. Danes oratoriji potekajo na vseh petih celinah sveta. Roko gor, kdor je že kdaj bil na oratoriju? In roko gor, kdor se bo letos spet prijavil na oratorij?

Zdaj pa zares. Janez Bosko je velikan. Tako kot je velikan Frančišek Saleški. In zdaj poiščimo povezavo med

tema dvema duhovnikova in učenjakoma.

Sta živela istočasno? Ne. Frančišek Saleški je umrl dvesto let pred don Boskovim rojstvom. Sta si bila v sorodu? Ne, nista. Sta bila oba rojena v isti državi? Frančišek Saleški je živel v Franciji, Janez Bosko pa v državi, ki je naša sosedka. To je v Italiji.

Toda Janez Bosko je Frančiška Saleškega izbral za zavetnika vseh duhovnikov in redovnic, ki se bodo združili v eno družino, kjer bodo veliko časa namenjali delu z mladimi in veselju do življenja. Dejal je: »Imenovali se bomo salezijanci, po Frančišku Saleškem!«

Preden so bili ustanovljeni salezijanci, se je zgodilo še marsikaj. Na primer to, da se je moral Janez Bosko roditi na naš ljubi svet ...

Janez se je rodil v Italiji. Mati Marjeta in oče Franc sta pričakovala tretjega otroka. In rodil se je tretji sin. Poimenovali so ga Janez. Šele dve leti je bil Janez star, ko mu je zaradi pljučnice oče umrl. Mati je trdo delala in lepo skrbela za vse tri sinove. Ko je bil Janez star devet let, je imel sanje, ki si jih je zapomnil za vse življenje.

Sanjal je, da je na dvorišču polno otrok, ki se pretepaajo in grdo govorijo. Janez je v sanjah hotel teči k njim, da bi jih prebutal! Takrat je pred seboj zagledal moža, oblečenega v belo, ki mu je rekel: »Ne s pretepanjem, temveč s krotkostjo in ljubeznijo si boš moral pridobiti te svoje prijatelje. Dobil boš učiteljico.« Takrat je v sanjah videl ženo, odeto v plašč, posut z zvezdicami, in prijela ga je za roko. »Postani preprost, močan in čvrst«. Takrat so otroci v Janezovih sanjah, ki so bili prej kot volkovi, postali kot jagenjčki. Tedaj je nekaj zaropotalo in Janez se je prebudil. Zjutraj je bratoma povedal, kaj je sanjal, pa sta se mu smejala. Stara mama mu je rekla, naj sanjam ne daje posebne teže. Mama pa je rekla: »Morda boš pa postal duhovnik.«

Kaj in kako se je godilo z Janezom, izvemo jutri, Le-

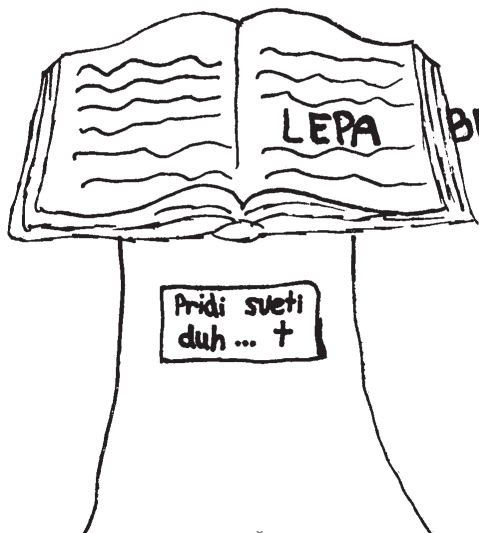
nart iz prvega razreda pa je za danes zelo natančno narisal dva, ki se pretepata. In to prečrtal. Ker se ne smemo pretepati.

NALOGA: Pri večerni molitvi se Bogu zahvali za vse družinske člane. Včasih ti dajejo podporo, včasih te malo pojezijo, hkrati pa veš, da te ima družina neizmerno rada. Bodi hvaležen za to.

Kazalo

1. DAN	<i>Uvod</i>	5
2. DAN	Nekoč že davno tega	7
3. DAN	Mi obračamo, Bog obrne	9
4. DAN	Tja, kamor nihče noče	12
5. DAN	Pogum.....	14
6. DAN	Koliko nas je?.....	16
7. DAN	Nekdo misli drugače.....	19
8. DAN	Skromnost je lepa čednost	21
9. DAN	Pridiga v sto cerkvah	23
10. DAN	Redka ptica na zemlji	25
11. DAN	Vse delajmo z ljubeznijo	27
12. DAN	Pisatelj.....	29
13. DAN	Bog daje in jemlje.....	32
14. DAN	Francišškova molitev in smrt.....	34
15. DAN	Še en velikan	36
16. DAN	Janez.....	38
17. DAN	Prijeten pobalin.....	41
18. DAN	Hočem biti duhovnik	44
19. DAN	Oratorij.....	47
20. DAN	Pobalini	50
21. DAN	Mama Marjeta	53
22. DAN	Nebeška mama Marija.....	55
23. DAN	V + D – N.....	57
24. DAN	Don Bosko je bil drugačen	59
25. DAN	Dominik Savio.....	61
26. DAN	Sivi prijatelj	64
27. DAN	Čudeži.....	66
28. DAN	Duhovnikovi pomočniki.....	68
29. DAN	Janezov delavnik.....	71
30. DAN	Franciššek in Janez in Marija	74
31. DAN	<i>Kviz</i>	76
	<i>Litanije Matere Božje (z vzkliki papeža Francišška)</i>	81

DVA VELIKANA
IN ŠE VEČJA
MAMIČA

BESEDA

ŠMARNICE 2022 • 17. dan • Risba: Timotej Bajd

DVA VELIKANA
in še VEČJA
MAMICA

DVA VELIKANA
IN ŠE VEČJA
MAMIČA

